

GRATIS

Ej för kommersiellt bruk

ÖREBRO LÄNS LANTMÄNS CENTRALFÖRENING

U. P. A.

Jordbrukarnas egen inköps- och försäljnings-
organisation

Genom sina filialer och nederlag, vilka äro väl
fördelade över hela verksamhetsområdet, kan

”CENTRALFÖRENINGEN”

på bästa sätt stå till jordbrukarnas tjänst vare sig
det gäller inköp eller försäljning.

Jordbrukare, vänd Eder därför alltid med för-
troende till det egna företaget.

Samarbete ger resultat

Faktsignalen 1960:3

Rostand i Väringen

~~87276~~

En intressant fågelobservation har gjorts vid Käggleholms gård vid sjön Väringen. Disponent Nils Danielsson upptäckte på sina marker den 29 augusti en rostand och meddelade detta till fågelintresserade i Örebro. Konservator Ragnar Edberg, begav sig på kvällen till platsen, där fortfarande den sällsynta fågeln fanns kvar.

Ute på en delvis plöjd åker bland gröngräs och stora vattensamlingar stod den egendomligt färgade fågeln. Rostanden har över hela kroppen en orangeröd till brun färg med huvudet ljusare. Vingarna lyser klart vita med svarta spetsar och stjärten är mörk. Exemplet vid Käggleholm är en gammal hanne, vilket syns på att den har en smal, svart ring runt halsen. Fågelns näbb och ben är mörka.

I Sverige är roständer sedda minst 17 gånger. Ett tidigare fynd i Närke gjordes vid Gåssjömossen 1935. Som häckfågel förekommer arten från Spanien i väster i ett förhållandevis smalt band över Grekland, Turkiet, södra Ryssland, Persien och Afganistan till Mongoliet. Eftersom roständer är populära som parkfåglar kan tillfälliga observationer i en del fall röra sig om sådana fåglar.

I detta aktuella fall förefaller fågeln vara vild. För detta talar att den är relativt skygg. Vidare är de flesta tidigare fynden i landet gjorda under juli—augusti och därmed antydes att arten möjligen är speciellt rörlig just då. En gammal fågel i en djurpark borde även vara vingklippt. Den här fågeln har mycket god flygförmåga.

Islom i Storå

87277

En ornitologisk raritet har observerats av två fågelintresserade i Storå. Det är folkskollärare Bo Ernestål och skräddare Ola Almkvist, som i en sjö på trakten observerat en islom. För att vara helt säkra tillkallades ornitologen Erik Rosenberg från Örebro, som kunde konstatera att det rörde sig om en fågel av den arten.

Fågeln härstammar från haven kring Island, Grönland och Nordamerika. I Sverige har den tidigare setts endast vid ett 20-tal tillfällen. Det hör dock till sällsyntheterna att islommen visar sig i vårt land på somrarna.

Hur kan det komma sig, att denna fågelraritet dyker upp i våra trakter? Ja, det finns olika teorier om den saken. Det kan vara ett exemplar som har häckat i norra Sverige, eller en "vandrande" fågel, som ej fullbordat häckningsturen mot norr.

Vid Storå uppträder den ofta tillsammans med storlommar, av vilka ett tiotal finns i samma delar av sjön. Då islommen blir störd av båtar eller människor försvinner den genom att dyka eller simma undan och vill man studera den noggrant får man ta till starka kikare.

Om man jämför islommen med dess svenska "kusin", storlommen, finner man att islommen är större. Den har svart huvud och hals med en vit ring mitt på halsen. Vingarna och kroppen är mörka med vita fläckar. Undersidan är vit. Dess läte uppges vara kraftigt och till ljudet liknande ett skratt.